

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 579,34 złotych (pięćset siedemdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści cztery grosze) wraz z odsetkami:

- ustawowymi liczonymi za okres od dnia 03 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od powoda Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz kwotę 1 207,21 złotych (jeden tysiąc dwieście siedem złotych dwadzieścia jeden groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od powoda Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 111,69 złotych (sto jedenaście złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów sądowych tymczasowo wypłaconych ze środków Skarbu Państwa;

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 35,31 złotych (trzydzieści pięć złotych trzydzieści jeden groszy) tytułem zwrotu kosztów sądowych tymczasowo wypłaconych ze środków Skarbu Państwa.

Pozwem z dnia 18 listopada 2016 roku powód Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 2 412,04 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 03 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w wyniku kolizji drogowej, która miała miejsce w dniu 04 listopada 2014 roku, uszkodzeniu uległ pojazd mechaniczny marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do J. P.. Poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu, której koszt wraz z kosztem części zamiennych wyniósł 15 684,85 złotych. Poszkodowany na czas naprawy wynajął pojazd zastępczy. Za usługę najmu tego pojazdu zastępczego przez 36 dni (w okresie od dnia 05 listopada 2014 roku do dnia 11 grudnia 2014 roku) została wystawiona faktura na kwotę 7 527,60 złotych, skorygowana następnie do kwoty 5 756,40 złotych, z uwzględnieniem ostatecznie stawki za najem w kwocie 130 złotych netto za dobę.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił odszkodowanie z tytułu naprawy pojazdu w kwocie 15 105,51 złotych oraz z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 3 923,70 złotych, kwestionując zastosowane przez powoda stawki w wysokości 145/155 złotych netto za roboczogodzinę prac naprawczych (przyjmując stawkę w kwocie 135 złotych netto) oraz stawki w kwocie 170 złotych netto za najem pojazdu (przyjmując stawkę w kwocie 110 złotych brutto za dobę i zasadny okres najmu wynoszący 29 dni).

Na kwotę dochodzoną w niniejszym procesie składa się kwota 579,34 złotych tytułem zwrotu pozostałej części kosztów naprawy pojazdu oraz kwota 1 832,70 złotych tytułem zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 03 stycznia 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNC 5580/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa wskazując, iż kwestionuje zastosowane przez powoda stawki za czynności naprawcze oraz stawki za najem pojazdu zastępczego i okres najmu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 04 listopada 2014 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do J. P.. Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

W dniu 04 listopada 2014 roku poszkodowany J. P. zlecił Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. naprawę pojazdu marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w wyniku powyższej kolizji.

zlecenie naprawy – k. 13 akt

W dniu 05 listopada 2014 roku poszkodowany J. P. zawarł z Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę krótkoterminowego najmu pojazdu numer (...) na okres od dnia 05 listopada 2014 roku do dnia zakończenia naprawy uszkodzonego pojazdu. Strony ustaliły stawkę za najem pojazdu zastępczego w kwocie 170 złotych netto za dobę.

umowa najmu pojazdu – k. 14 akt, oświadczenie – k. 15 akt, zeznania świadka J. P. – protokół rozprawy z dnia 15 listopada 2017 roku – k. 195-196 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:42 – 00:08:17)

Z tytułu naprawy pojazdu marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawił J. P. fakturę o numerze (...) na kwotę 12 127,14

złotych brutto (stosując stawkę za roboczogodzinę w kwocie 145 złotych netto za prace blacharsko – mechaniczne i w kwocie 155 złotych netto za prace lakiernicze) oraz fakturę numer (...) na kwotę 3 557,71 złotych brutto. Łączny koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wyniósł 15 684,85 złotych brutto.

faktury – k. 84, 85 akt

W dniu 18 grudnia 2014 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 36 dni Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawił J. P. fakturę o numerze (...) na kwotę 7 527,60 złotych brutto (stosując stawkę w kwocie 170 złotych netto za dobę).

faktura VAT – k. 86 akt

W dniu 02 listopada 2016 roku Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawił J. P. fakturę korygującą do faktury o numerze (...) wskazując, że koszt najmu pojazdu zastępczego wyniósł kwotę 5 756,40 złotych brutto (stosując stawkę w kwocie 130 złotych netto za dobę).

faktura korygująca – k. 94 akt

W dniu 12 maja 2015 roku poszkodowany J. P. zawarł z Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę cesji wierzytelności przysługującej mu w stosunku do (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. z tytułu odszkodowania za naprawę pojazdu marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) oraz z tytułu odszkodowania za najem pojazdu zastępczego i innych roszczeń mających związek z przedmiotową szkodą.

umowa cesji wierzytelności – k. 10 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. odszkodowanie z tytułu naprawy pojazdu w łącznej kwocie 15 105,51 złotych oraz z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 3 923,70 złotych, przyjmując stawki w kwocie 135 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych oraz stawkę w kwocie 110 złotych netto za dobę najmu pojazdu.

decyzje – k. 87, 88, 90, 91 akt

W czwartym kwartale 2014 roku warsztaty naprawcze o kategorii porównywalnej z warsztatem Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wykonywały naprawy po stawkach w kwocie 130-150 złotych netto za godzinę prac blacharsko – mechanicznych i w kwocie 130-160 złotych netto za godzinę prac lakierniczych.

Celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy uszkodzonego pojazdu marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosi 29 dni.

Uszkodzony samochód marki H. (...) należy do pojazdów autosegmentu I.

Wynajęty samochód marki F. (...) należy do pojazdów autosegmentu B.

Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie samochodów z T. w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów zastępczych klasy B stawki w wysokości od 125,46-147,68 złotych brutto za dobę.

opinia biegłego sądowego J. Z. – k. 205-211 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, który w dużej mierze pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną. Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Sąd zważył przy tym, że nie miała istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy przedłożona przez powoda opinia biegłego sądowego sporządzona na potrzeby innego postępowania, albowiem zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 1998 roku (sygn. akt I CKN 922/97, LEX numer 50754) taka opinia złożona do akt sprawy nie ma charakteru dowodu z opinii biegłego sądowego, gdyż Sąd rozpoznający daną sprawę nie wydał uprzednio postanowienia w przedmiocie dopuszczenia tego dowodu, nie wyznaczył tego biegłego sądowego i nie określił mu przedmiotu i granic, w jakich ma się on wypowiedzieć. Takiej opinii przysługuje więc wyłącznie walor twierdzeń strony stanowiąc uzasadnienie jej stanowiska w sprawie.

Sąd oparł się także, uznając je za spójne i wiarygodne, na zeznaniach świadka J. P., w szczególności odnośnie okoliczności związanych z wyborem powoda, jako wynajmującego świadkowi (poszkodowanemu) pojazd zastępczy.

Dokonując rozstrzygnięcia kwestii spornych w niniejszej sprawie Sąd oparł się także na opinii biegłego sądowego w zakresie mechaniki samochodowej J. Z., który na podstawie akt sprawy, w tym akt szkody, ustalił konieczny i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas trwania naprawy uszkodzonego pojazdu marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w związku z jego uszkodzeniem w dniu 04 listopada 2014 roku, a także stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych oraz dobowe stawki najmu pojazdów zastępczych zbliżonych parametrami do pojazdu wynajętego (autosegmentu B) stosowane przez warsztaty i wypożyczalnie z terenu T. w okresie likwidacji szkody.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych, przy czym nie zawiera ona wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków. Nie była ona także kwestionowana przez żadną ze stron.

Mając na względzie powyższe, Sąd podzielił słuszność zarówno założeń, jak i wniosków biegłego sądowego w całości opierając się na opinii przy rozstrzyganiu kwestii spornych w sprawie.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 2 412,04 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 03 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty, tytułem zapłaty pozostałej kwoty odszkodowania za naprawę pojazdu uszkodzonego i najem pojazdu zastępczego. Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa kwestionował żądanie pozwu co do wysokości w zakresie zarówno stawek za godzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych, jak i stawek za najem pojazdu, a także czasu trwania tego najmu.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała zasada odpowiedzialności pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. z tytułu przedmiotowej szkody zaistniałej w pojeździe marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku zdarzenia komunikacyjnego mającego miejsce w dniu 04 listopada 2014 roku, jak również zakres czynności naprawczych, jakie należało wykonać. Sporna była jedynie wysokość stawki za prace blacharsko – mechaniczne oraz lakiernicze, wysokość stawki za najem pojazdu zastępczego oraz czas jego trwania.

Dokonując dalszych rozważań wskazać należy, iż zasada ta jest uregulowana w ramach treści art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się

do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Źródłem odpowiedzialności sprawcy jest z kolei treść art. 436 § 2 k.c., który stanowi, iż w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody, wymienione w art. 435 k.c. osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych, czyli na statuowanej przez treść art. 415 k.c. zasadzie winy. W ramach obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego ubezpieczyciel zobowiązuje się do wypłaty odszkodowania, jakie sprawca szkody komunikacyjnej zobowiązany jest zapłacić poszkodowanemu. Poszkodowany może natomiast dochodzić roszczeń z tego tytułu bezpośrednio od ubezpieczyciela sprawcy szkody. Odpowiedzialność ubezpieczyciela wobec poszkodowanego jest więc rozpatrywana w kategoriach odpowiedzialności deliktowej, a jej zakres zależy od zakresu odpowiedzialności sprawcy szkody.

Podstawowe znaczenie dla ustalenia wysokości szkody, a tym samym zakresu odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, ma przepis art. 361 § 2 k.c. ustanawiający zasadę pełnej kompensacji szkody oraz przepis art. 363 § 1 k.c., zgodnie z którym naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru dokonanego przez poszkodowanego, poprzez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej bądź przywrócenie stanu poprzedniego.

Jak podkreślił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 czerwca 2003 roku w sprawie o sygn. akt III CZP 32/03 (Monitor Prawniczy 2004/2/81) odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku, zaś na sumę odszkodowania składają się przede wszystkim koszty przywrócenia pojazdu do stanu technicznego sprzed wypadku ustalone według części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 maja 2002 roku, sygn. akt V CKN 1273/00, LEX numer 55515).

Uwzględnieniu podlegają zatem tylko takie koszty, które zostały poniesione w wyniku przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu jego technicznej używalności istniejącej przed wyrządzeniem szkody przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń pojazdu mechanicznego. Koszty naprawy samochodu można zaliczyć do kategorii niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy, wyłącznie gdy odpowiadają cenom stosowanym przez usługodawców na lokalnym rynku. Należy przy tym podkreślić, że poszkodowanemu przysługuje prawo wyboru warsztatu naprawczego, któremu powierzy dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. Wskazać w tym miejscu należy, iż każdy zakład naprawczy stosuje stawki ustalone indywidualnie, które wynikają z ponoszonych kosztów i ustalenia cen na takim poziomie, by móc utrzymać firmę, przy czym koszt ten zależy od wielu elementów takich jak np. położenie firmy, podaży usług, dzierżawy pomieszczeń. Nie ma zatem żadnych podstaw do tego, by uznawać tzw. stawki przeciętne, czy w jakikolwiek sposób uśrednione.

Jak wynika z treści opinii biegłego sądowego J. Z. warsztaty naprawcze o kategorii porównywalnej z warszatem prowadzonym przez powoda wykonywały naprawy stosując stawki w kwocie 130-150 złotych netto za godzinę prac blacharsko – mechanicznych i w kwocie 130-160 złotych netto za godzinę prac lakierniczych. W tej sytuacji, mimo, że w określonym przez biegłego sądowego przedziale również mieściły się stawki przyjęte przez pozwanego (135/135 złotych netto), uwzględnić należało w kosztach naprawy przedmiotowego pojazdu stawki stosowane przez powoda w kwocie 145 złotych netto za godzinę prac blacharsko – mechanicznych i w kwocie 155 złotych netto za godzinę prac lakierniczych, albowiem powód wykazał, że były one stawkami rynkowymi. W tej sytuacji nie ma zaś w ocenie Sądu podstaw do obniżenia zastosowanych stawek do stawek przyjętych przez pozwanego.

W niniejszej sprawie powód Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się w związku z naprawą uszkodzonego pojazdu kwoty 579,34 złotych tytułem różnicy między kosztami naprawy wynikającymi z wystawionych faktur w łącznej kwocie 15 684,85 złotych brutto, a kwotą wypłaconą przez ubezpieczyciela z tego tytułu, tj. kwotą 15 105,51 złotych brutto, co wynikało z przyjęcia przez ubezpieczyciela niższej stawki za prace naprawcze, a zatem, mając na uwadze powyższe rozważania dotyczące stawek, żądanie powoda w tym zakresie uznać należało za zasadne w całości.

Odnosząc się natomiast do żądania w zakresie kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, to wskazać należy, że przywołany powyżej przepis art. 361 § 2 k.c. statuuje zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Nie ulega wątpliwości, że szkoda majątkowa może wyrażać się w braku możliwości korzystania z określonej rzeczy, np. samochodu. Jeżeli więc poszkodowany ponosi w związku z tym koszty wynajmu pojazdu zastępczego, które były konieczne, to mieszczą się one w pojęciu szkody podlegającej wyrównaniu przez ubezpieczyciela.

Zasada pełnej kompensacji szkody przemawia więc za przyjęciem stanowiska o obowiązku zwrotu przez ubezpieczyciela wydatków koniecznych, tj. niezbędnych do czasowego używania zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek uszkodzenia. Przy czym odszkodowanie należy się tylko w takim zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Będzie to więc odszkodowanie, które należy przyznać za taki czas, jaki odpowiada okresowi pomiędzy dniem wyrządzenia szkody a dniem naprawienia pojazdu, biorąc pod uwagę wszelkie technologiczne uwarunkowania związane z jego przywróceniem do stanu poprzedniego oraz z przeprowadzeniem postępowania likwidacyjnego przez ubezpieczyciela. W niniejszej sprawie zasadność wynajęcia pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem pojazdu marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nie była sporna, w przeciwieństwie do okresu najmu i dobowej stawki najmu.

Jak wynikało z opinii biegłego sądowego J. Z. celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy uszkodzonego pojazdu marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosił 29 dni i w tym zakresie opinia biegłego sądowego nie była kwestionowana, toteż i Sąd nie znalazł podstaw do poważenia jej mocy dowodowej.

Jednocześnie z uwagi na ustalenie, że wynajęty pojazd marki F. (...) należy do pojazdów autosegmentu B, brak było jakichkolwiek podstaw do przyjmowania stawek stosowanych dla pojazdów zastępczych odpowiadających pojazdowi uszkodzonemu (H. (...)) należącego do autosegmentu I, skoro pojazd tej klasy nie został wynajęty, a wynajęto pojazd klasy B. W związku z powyższym, jak wynikało z opinii biegłego sądowego warsztaty naprawcze i wypożyczalnia samochodów z terenu T. w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów zastępczych klasy B stawki w wysokości od 125,46-147,68 złotych brutto za dobę. Mając na uwadze wysokość stosowanych stawek uznać należało, iż stawka najmu żądana przez powoda w kwocie 159,90 złotych brutto jest zawyżona i nie ma charakteru stawki rynkowej. Natomiast taki przymiot należy przypisać stawce zastosowanej przez pozwanego, tj. stawce w kwocie 135,30 złotych brutto, wynajęcie pojazdu zastępczego za tę cenę było możliwe w większości podmiotów poddanych badaniu przez biegłego sądowego.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu (29 dni) oraz stawki w kwocie 110 złotych netto (135,30 złotych brutto), a zatem kwotę 3 923,70 złotych brutto. Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił już powodowi kwotę 3 923,70 złotych brutto, a zatem w tym zakresie żądanie pozwu nie było zasadne.

Mając powyższe na uwadze, uznając żądanie pozwu za zasadne w powyższym zakresie, Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 579,34 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 03 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (termin naliczania odsetek nie był kwestionowany przez pozwanego, podobnie jak wartość odszkodowania w kwocie brutto).

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne, Sąd oddalił je w punkcie II wyroku na podstawie wymienionych wyżej regulacji stosowanych a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie III wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 24,02%, a pozwany w 75,98%.

Koszty poniesione przez powoda wyniosły 1 038 złotych (opłata od pozwu – 121 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 1 917 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 1 000 złotych). Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 249,33zł (24,02% z kwoty 1 038 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 1 456,54 złotych (75,98% z kwoty 1 917 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 1 207,21 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie III wyroku.

W punkcie czwartym i piątym wyroku Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 300) nakazał ściągnąć odpowiednio od powoda i pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 111,69 złotych i kwotę 35,31 złotych tytułem zwrotu tymczasowo wypłaconych ze środków Skarbu Państwa kosztów sądowych w postaci wynagrodzenia biegłego sądowego przyznanego mu postanowieniem z dnia 15 marca 2018 roku (k. 214 akt) – za zakresie części nie pokrytej zaliczką strony.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 27 maja 2018 roku